

Nr 200.

Av herr **Lindmark m. fl.**, om viss ändring i bestämmelserna om beräkningen av statsbidrag för vägdistriktens kostnader för vägunderhållet.

Fjölårets riksdag ställde, på förslag av Kungl. Maj:t, för utbetalning till vägdistriktet av statsbidrag, som belöpte på redan utförda vägarbeten i syfte att därigenom minska distriktets skuldbörda, dels ett belopp av under budgetåret 1935/1936 uppburna automobilskattemedel av 8 högst 9,3 miljoner kronor och dels av under budgetåret 1936/1937 inbetalda automobilskattemedel ett belopp av 1 miljon kronor.

Enligt uppgifter, som lämnats av 1935 års vägsakkunniga, skulle de förskotterade medlen för redan utförda vägarbeten fördela sig på de särskilda anslagen på följande sätt:

Automobilskattemedlens länsfonder	cirka	26,5	milj. kr.
Anslagen till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar	»	4,8	» »
Anslagen till byggande av enkla bygdevägar	»	4,5	» »
» » byggande av ödebygdevägar	»	0,3	» »

eller tillhopa cirka 36 milj. kronor.

Åtgärden att ställa ett belopp av omkring 10 milj. kronor till förfogande för angivet ändamål avsåg att i första hand tagas i anspråk för utbetalning till vägdistriktet av belopp, som dessa i avvaktan på blivande statsbidrag förskotterat till anläggning av landsvägar, vanliga bygdevägar och enkla bygdevägar. Statsbidrag, som eljest kommit att utgå först i en mer eller mindre avlägsen framtid, skulle sålunda på en gång utbetalas och därmed frigöra vägdistriktet från motsvarande skuldbörda med därav föranledda årliga ränteutlägg.

Såsom villkor för utbetalning till vägdistriktet av ifrågavarande statsbidrag uppställdes att medlen skulle användas till återbetalning av lån.

Genom vidtagna medelsdispositioner kunde emellertid endast en mindre del av vägdistriktets skuldbörda avlyftas. Av vägdistriktet förskotterade medel med motsvarande fordran på automobilskattemedlens länsfonder torde fortfarande finnas till ett belopp som överstiger 25 milj. kronor. Och någon avsättning i årets statsverksproposition å vederbörlig huvudtitel för minskning av vägdistriktets förskottering av vägbyggnadsmedel finnes icke.

Även om länsfonderna i ökad utsträckning användas för utbetalning av förskotterade statsbidrag kommer detta dock att draga förhållandevis lång tid, och åsamkas vägdistriktet härigenom betydande ränteförluster.

Olägenheten härav kunde i väsentlig grad minskas om i underlaget för kostnaden för vägunderhållet finge inräknas väggkassornas ränteutgifter å förskotterade statsbidrag. Någon risk för missbruk på grund av medgivande av sådan rätt torde knappast vara att befara, framför allt om man tar i betraktande att fjolårets riksdag beslöt till undantagsfall inskränka utförandet av vägföretag — nyanläggning eller omläggning och förbättring — innan statsbidrag därför beviljats.

Efter ett antal år då de förskotterade statsbidragen i huvudsak utbetalats bliva visserligen ränteutgifterna obetydliga, men därav följer ju på samma gång att merbelastningen av statsbidrag till vägunderhållet genom nu föreslagna anordningen bliver ringa.

Såsom ett ytterligare skäl, som talar för nu föreslagna anordning, kan anföras följande. Vid fördelning av tillgängliga anslag för vägbyggnader och vägomläggningar tilldelas de enskilda företagen oftast mindre belopp per år. Utgående anslag fördelas sålunda på ett flertal år. Men i ett flertal fall visar det sig vara ekonomiskt fördelaktigt att utföra vägarbetet på avsevärt kortare tid än vad som förutsatts i den fastställda flerårsplanen. Bland annat bliver kostnaden för arbetsledning och kontroll väsentligt fördyrad genom en alltför utdragen byggnadstid. Även andra omständigheter tala för ett mera koncentrerat och forcerat arbetstempo. För att åstadkomma detta måste oftast vägdistriktet, i väntan på utfallande statsbidrag, förskottera, ett eller flera år, erforderliga penningbelopp, vilket åsamkar vägdistriktet ränteutgifter. Olägenheten härav skulle dock väsentligt minskas genom vidtagandet av den anordning, som vi härmed föreslå.

Med åberopande av ovan anförda synpunkter föreslå vi,

att riksdagen måtte, i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts förslag till fördelning av automobilskattemedlen å de olika anslagen under sjätte huvudtiteln för nästa budgetår, uttala, att vägdistriktets ränteutgifter med anledning av väggkassornas förskottering av statsbidrag för anläggning eller omläggning av vägar må kunna inräknas i underlaget för vägdistriktets kostnader för vägunderhållet, varå statsbidrag i författningssenlig ordning utgår.

Stockholm den 21 januari 1937.

Ewald Lindmark.

R. Lundqvist.

Otto Silfverbrand.

Albert Johansson.

N. E. Nilsson.